

18/2/13

Μάθημα 1^ο

Ζητήματα ειδικών μορφών εμφάνισης
των εκδηλώσεως: ανόμεια - συμμετοχή - συρρόη

Η ανόμεια — ρ. 42

↳ Αυτή η διάταξη διευρύνει ή περιορίζει
το οφίστημα;

- Με τη διάταξη διευρύνεται, διότι π.χ. αυτός που
θα ονομαζόταν των εκδηλώσεως δεν θα τιμωρόταν.

Επομένως εάν υπάρχει ανόμεια, υπάρχει δυνατότητα τιμωρίας
με ελαφρότερη ποινή βέβαια.

Εάν δεν υπάρχει, υπάρχουν 2 δυνατότητες: είτε δεν έχουμε
οκλήρωση ανόμειας, είτε έχουμε τετελεσμένο έγκλημα.

* Πότε ένα έγκλημα είναι τετελεσμένο;

Να έχει πληρωθεί η αντικ. υπόσταση ολόκληρη και όλα τα στοιχεία
της ειδικής, υποκειμενικής υπόστασης.

Θα πρέπει κατά το χρόνο να πληρωθεί η αντικειμενική υπόσταση
(αρχή των ταυτόχρονων) θα πρέπει να υπάρχει π.χ. και ο
βιολογικός παράγοντας ιδιοποίησης.

Κριτήριο για την ύπαρξη τετελεσμένου εγκλήματος είναι
η αντικ. υπόσταση, δηλ., εάν δεν έχει πληρωθεί η αντικ. δεν
υπάρχει περίπτωση να έχουμε τετελεσμένο έγκλημα.

Αντί και έχει πληρωθεί η α.υ. το έγκλημα είναι τετελεσμένο.
Και διευκρινάμε με τα προβλήματα που δημιουργούνται στο
στάδιο αυτό ή έπειτα :

* Ουσιαστική απονεύρωση *

Με τη πραγμάτωση της αντενδοτ. και υπό τη δράση της
ότι πληραίνεται και ότι η υποκείμενη έχει τη
δυναμική τυπική απονεύρωση του εκδήματος.

Λοιπόν Όταν έχει τελειώσει το εκδήμα, έχει πραγματοποιήσει το
πλήρες άδικο του εκδήματος. Έχει γίνει η προσβολή του
εν. αγορά να δώσει ο ναιμέτω για να επιβληθεί να γίνει.

Π.χ. κλονία → αμείωση + κλονία παράφραση ιδιοποίησης

Σε ορισμένες όμως περιπτώσεις, υπάρχει δυνατότητα το
έναντι αγορά να προσβληθεί ακόμα περισσότερο.

π.χ. → κλονισμός → κ. ο κλέβει να το καταστρέψει/καταλάβει.

Λοιπόν Η ουσιαστική απονεύρωση επέρχεται όταν δεν υπάρχει
η δυνατότητα να προσβληθεί παρα πέρα το εν. αγορά.

Όταν παύσει η παραπέρα δυνατότητα προσβολής → ουσιαστ. απονεύρωση

ερα "βόλεμα"

Αντίστοιχο στάδιο της ουσ. απον. έχουμε για "ένταση" της προσβολής
του εν. αγοράς, με τη διαφορά βέβαια ότι αυτή η "ποσότητα
οδικού" που χρεάζεται για να γεμώσει η ποινική οφειλή
έχει ήδη προφορμωθεί με την πραγμάτωση της αντενδοτάσης.

Έτσι σε πολλές περιπτώσεις π.χ. εκδήματα κλονία, ο
ναιμέτω έχει υπερβεί ότι να γίνει τα, τη προσβολή που μπορεί
ενδεχομένως να έρθει στο στάδιο της ουσιαστικής απονεύρωσης.

(π.χ. κλονία, οίκου)

* Τα εκδήματα κλονία μετατρέπονται προς τα εμπρός τη ποιν. προσβολή

Υπάρχουν όμως και ορισμένα εγκλήματα, τα οποία καθίστανται τελεωμένα αλλά έχουν ένα στάδιο αυθιγ. αποπεράτωσης το οποίο είναι επίσης οφίονο, όπως είναι τα διαρκή εγκλήματα.

Στα διαρκή εγκλήματα (π.χ. κλάνω νόμον σε μια αποδίκη) δεν απελευθέρωση παύει να είναι δυνατή η περαιτέρω προσβολή τα εν. αφαδά, εκεί πλέον υπάρχει ποιν. οφίωση της πολιτείας, αλλά δεν υπάρχει ποιν. οφίωση στα διαρκή εγκλήματα επειδή εικάζετο στο στάδιο της αυθιγ. αποπεράτωσης αλλά επειδή κατά το στάδιο της αυθιγ. αποπεράτωσης πληράται η αντ. υπόσταση.

Άρα έχουμε περιπτώσεις αυθιγικής αποπεράτωσης όπως:

- Στα εγκλήματα σκοπώ, όπου μετά τη τέλεση του εγκλήματος και μέχρι των αυθιγικής αποπεράτωσης δεν πληράται η ίδια αντ. υπόσταση.
- Κ ορισμένα εγκλήματα, όπως τα διαρκή, όπου μετά τη τελείωση και μέχρι των αυθιγ. αποπεράτωσης πληράται η ίδια αντ. υπόσταση.

Π.χ. μέχρι να απελευθερώσω ^{πραγματούν} τελω την ίδια αντ. υπόσταση.
Για αυτό έλαβε τέλεση του εγκλήματος επειδή πληράται η α.υ.
Αντ., για λόγους αναγκείας στην α.υ., και όχι επειδή μας το λέει το στάδιο αποπεράτωσης.

* Συμμετοχή μετά τη πλήρωση της αντ. υπόστασης δεν νοείται

Επομένως στο διαρκές νοείται συμμετοχή μετά πλήρωση της α.υ.
όχι επειδή αυτό μας το λέει το στάδιο της αυθιγ. αποπεράτωσης,

Οχι επειδή βρισκόμαστε στο στάδιο αυτό αλλά επειδή ταυτόχρονα με το στάδιο της α.β. αποπεράτωσης εξαιρείται να πληρωθεί η α.υ.

Π.χ. Στη κλονή, μετά τη τελείωση του Εγκλήματος δεν χωρεί συμμετοχή.

Υπορεί βεβαίως εκείνος ο οποίος κλέβει τα τελεί υπεξαίρεση επομένως εάν ενώ συμπράττω στο στάδιο της α.β. αποπεράτωσης συμπράττω στην τελείωση από τον αυταρχό υπεξαίρεση με τη διαφορά όμως ότι ο αυταρχός της κλονής δεν θα τιμωρηθεί για την υπεξαίρεση, καθώς η υπεξαίρεση ως προς τον αυταρχό, είναι ενταγμένη και άρα υπάρχει απορρόφηση.

Ανλαδή, αυτή την υπεξαίρεση την έχω υπερλάβει ο νομοθέτης στην απόφια της κλονής.

→ Δεν επιτρέπεται να έχουμε διπλή αναζήτηση

Π.χ. ο Α βοηθά τον Β να κλέβει ένα χρηματοκιβώτιο (κατά τη μεταφορά)
Μαγκουλι + Ανδρουλάκης → ο Α συμμετοχός - συνερχός στη κλονή.

→ Αυτό είναι αυτό ολλα όχι επειδή είναι δυνατή η συμμετοχή στο στάδιο της α.β. αποπεράτωσης.

Αλλά κατ'εξαίρεση στη περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η Όεωρία, και είναι δυνατή η συμμετοχή γιατί πληρωθεί η α.υ.

* Υπάρχει επίσης περίπτωση κάποιος να αερίσει τη τέλεση ενός εγκλήματος με υπερκέρση του αισώματος

π.χ. κάποιος αποπειράται να φονέψει κάποιον με όπνηριο, και πριν τη δράση του δηλώνει κάποιος τρίτος τον πυροβολεί και τον σκοτώνει.

→ Έχουμε όλα τα στοιχεία αλλά ελλείπει αντ. αυτ. συνδεσμού
δεν υπάρχει τετελεσμένο έγκλημα.

αρ. 42 → Στοιχεία απόπειρα

1. Μη ολοκλήρωση του εγκλήματος
2. Αρχή εκτέλεσης
3. Εγκληματική απόφαση

} Το πρόβλημα έγκειται
πότε υπάρχουν.

* Απόφαση

→ Η απόφαση για το "όλο έγκλημα",
Απαιτείται δηλαδή η ίδια υποκ. υπόσταση όπως κ' στο
τετελεσμένο.

Σημείω: ότι πρέπει να συντρέχει η ίδια υποκειμενική υποσταση
όπως και στο τετελεσμένο.

Εάν π.χ. το τετελεσμένο απαιτείται εν μέρει τέλεση
τότε & για την απόπειρα απαιτείται μέρη
και δεν αρκεί αδεσχεμένος δόλος.

→ Για να έχω την απόφαση της απόπειρας θα πρέπει να
βρούμε το τετελεσμένο έγκλημα. Εάν δέλω, μέρος τα

Εάν
Εγκλήματος, τότε αρχή εκτελέσεως θέλοντας μόνο μέρος τα
Εγκλήματος δεν τελειώνει.

* Μόνο σε περίπτωση τα agent provocateur
τιμωρίζεται η ενέργεια προετοιμασίας μέρος τα
Εγκλήματος.

→ Πρέπει να συντρέχει αόριστη ή υποχ. υπόσταση για να
συντρέχει απόπειρα.

* Πότε συντρέχει η απόπειρα; Πως αποδεικνύεται;

Προπαικός κανόνας

για το πότε συντρέχει ή όχι απόπειρα.

1^ο Παράδειγμα: Ο Α είναι αμετακίνητος πολιτικά πρόσωπο.

Μετα των ριχτά κοπας πλησιάζει, μπορεί να είναι:

(i) είτε απόδοξ του πολ. προσώπου

(ii) είτε κάποιοι τρομοκράτες και επιθυμεί να τον πυροβολήσει.

Ο Α, δεν ξέρει τις πράξεις τα αμύδια, θηκώρε το όπλο
των θηκωδών με τη θέληση ότι αν (i) σταματώ, αν (ii)
πυροβολώ.

Ο Α → το μόνο που μένει είναι να παύσει τη
θανάτο.

↳ Υπάρχει αρχή εκτελέσεως?

↳ Υπάρχει απόπειρα???

↳ Θα πρέπει επιπλέον να έχουμε ή απόπειρα.

Υπάρχει απόφαση στο παράδειγμα;

→ Ο υποκρίτης δράστης δεν έχει αποφασίσει ακόμα!

Δεν θέλει ακόμα να πηδήξει το εν. αφορ. της ζωής κ' τη συμ. οκείνουστα τα τριτα.

Εξορτάται από ένα μελλοντικό γεγονός — > Εάν θα αποδειχθεί αν είναι οπαδός ή τρομονάτης.

Όταν λοιπόν η θέληση εξορτάται από το μελλοντικό γεγονός τότε δεν έχουμε ακόμα απόφαση, άρα όχι γ' απόπειρα, έστω κ' έχουμε αρχή εκτελέσεως.

2^ο Παράδειγμα: Ο Α πλησιάζει σε μια πολυτελή εναυτή, στην οποία υπάρχουν 2 άρτια βελιά, τας πετάει δημοπρασιωμένο κρέας και λέει ότι αν το φάνε και εβωδεσερεψούν θα μνη μέρα, αν όχι θα εκτολίσγιν

→ Το αν θα προχωρήσει εξορτάται από ένα μελλοντικό γεγονός, από το αν θα εβωδεσερεψούν τα βελιά.

Από αυτό το μελλοντικό γεγονός εξορτάται όταν θα αποφασίσει;

→ Όχι! Εξορτάται το εάν θα πράξει.

→ Άρα όταν από μελλοντικό γεγονός εξορτάται το εάν ο δράστης θα αποφασίσει δεν έχουμε απόφαση, δεν έχουμε απόπειρα — έστω κ' αν έχουμε αρχή εκτελέσεως —

Όταν όμως από το μελλοντικό γεγονός εξορτάται εάν θα πράξει έχουμε απόφαση, κ' απόπειρα, κ' αρχή εκτελέσεως εφόσον έχουμε ήδη αυτές τις ενέργειες.

* Δημιουργικό είναι το σχέδιο του δράστη.

Πρέπει οπωσδήποτε για να κρίνουμε την απόφαση να αποβλέψουμε και στο σχέδιο του δράστη.

Π.χ. Ο Α παιδερσάκις "κοιτώνει" ανήλικη, και το παραδέρνει στο πίσω μέρος του μαγαζιού τα, δίνοντας τα καραμέλες κι σοκολάτες, με όλο το να κερδίσει την εμπιστοσύνη του ώστε στο μέλλον να μπορεί να πείσει αδελφούς ή φίλους.

~> θέμα απόδειξης... // Όλο και μέσα στο τιμολόγιο.

Η πρόθεση και ο όντος είναι

διόφρατες εννοίες

Δεν περιγράφονται, δεν διαπιστώνονται

αλλά κατανοούνται, δηλ., συζητάμε περί ουτών βάσει μιας σειράς συμπεριφορών.

* Αρχή Εντελέξεως *

Υπάρχουν ορισμένα εγκλήματα που έχουν μια λεπτομερή περιγραφή στην αν. υπόθεση, - αν πραγματοποιεί ένα από αυτά τα στοιχεία έχουμε βήματα την απόπειρα.

Π.χ. Απώλεια -> 6 στοιχεία στην α.υ.

¹το πείθοντας,, $\Rightarrow$ προβαλόμενες αντίθετη υπόταση

καθώς εκείνος που ηδίστηκε το δάσος
με τη νύχτα τα

—¹Εάν πραγματικά το ένα από αυτά τα στοιχεία έλαμε

→ Υπάρχουν όμως κι άλλες περιπτώσεις που ο ναυαγέτης

δεν περιγράφει με αρκετή σαφήνεια την α.υ. ή την περιγραφή ως πρόκληση απορρόφησης.

Π.χ. στην ονισσία, βλέπεις έναν περιβάλλον όποιος έχει
τη διαχείριση αυτής, και εν γένει τη βλέπεις 390πλ.

ή στην εκπαιδευτική διαδικασία, όπου ο δάσκαλος καθίσταται οφθαλμικός για το θάνατο άλλου - ο πρόκληση με πρόθεση.

→ Μπορεί θεωρητικά να υπάρχει αρχή επέκτασης;

↳ 0 17 έχη διαφοράς έαν ναύρα:

" Αρχή εκτέλεσης υπάρχει είτε όταν προγραμματίζει η α.ν. του

πρόβλ. είτε όταν πραγματοποιή προβλ η οποία τελεί σε ελάττ

οφέλη και αναγκαστική ευνοϊκότητα προς πράξη της α.ν. ΕΣΕΙ

ωστε να μπορεί να διαπνέει τα αέρια με αυτήν ένα έμβολο

6. 6.10.20

... ۶۴ omrozi dega va yonayibe va unadigayf ozu edi

Der eig. Operator α ist n. n. p. da eig. Gleichungsgl.

то істина.

→ Ο ορισμός αυτός εννοεί :

Μπορεί να έχουμε πρόβλ να δεν γέγραψε εδρ είναι
ή δεν είναι στυν α.υ.

Αν πηράμε ότι βρίσκεται σε πολύ στενή συνάφεια με
με πρόβλ αναμφισβήτητα της α.υ. - αποκλινά + άνεση αναγνώστη-
ώστε να μπορούσαν να θεωρηθούν ότι είναι ένα ενιαίο
σύνοδο, τότε έχουμε αρχή εκτελέσεως.

→ Τι να έχω απόπειρα, πρέπει η πρόβλ να θα τελείω,
να είναι πρόβλ της α.υ. ?

Εάν δεν έχουμε → τότε μη απόπειρα!

→ Στη συνέχεια ο ορισμός του ΑΠ περι αναγνώστη!

→ Π.χ. Ο Α τραβάει το πιστόλι και πυροβολεί
κατά Β, αλλά δε τον πετυχαίνει.

→ Σοφισμός έχουμε απόπειρα και αρχή εκτελέσεως.

→ Ποια η πρόβλ του δράστη να μας επιτρέψει
να πάρει βεβαιότητα ότι εδώ έχουμε
αρχή εκτελέσεως ή στοιχείο της α.υ. ;

→ Ότι πάτησε τη σκανδάλη.

Αντ. Εγκρίματα με άτυπη α.υ.

→ Τι να βρούμε ποια πρόβλ τελείω σε όρεση αναγκαία
συνάφεια με πρόβλ της α.υ., έτσι όσα δε μας περιγράφει
ο νόμος της τιμής πρόβλ της α.υ., θα πρέπει να
βρούμε ποια είναι εκείνη η πρόβλ η οποία πέρα από κάθε
αμφισβήτηση ανήκει στην α.υ.

Η μόνη πρόβλ που μπορούμε να πάρει, κατά λογική αναγκαιότητα,
ότι ανήκει σκευδής στην α.υ. είναι εκείνη η οποία

Είαι η τελευταία, και μετά από αυτή ο δράστης θα
πλέον να έχω τον έλεγχο της διαδρομής των γεγονότων.
Αυτή είναι και η τελευταία!

... Συνεπώς συζητήστε με τον οριζό του ΑΠ, ως προς το
δημόσιο εντοπισμό της πράξης που τελεί σε συνάφεια.

... Εφόσον εντοπιστούν οι πράξεις που τελούν αναμφισβητήτως
των α.υ., ποιες είναι αυτές που τελούν σε άμεση και
αναγκαία συνάφεια;

αίτημα { ↳ Πρώτα απ' όλα θα πρέπει χωρίς αυτές
να μην μπορεί να πραγματοποιηθεί η τελευταία
πράξη (π.χ. αγορά όπλου, μεταβολή στο τόπο του
εγκλήματος).

Αλλά πέρα της αναγκασίας, θα πρέπει να
είναι άμεση η συνάφεια σε βαθμό τέτοιο ώστε και
αυτή η πράξη - η υποκρίση - , ότι αν και να είναι
κοινωνία αλλά λόγω αυτής της κοινωνικής λειτουργίας να
προσφέρει να παύει πως και αυτή είναι στοιχείο της α.υ.,
για αλλιώς θα ήπασταν εκτός νόμου.

Αυτή η πράξη που αναζητάμε θα πρέπει να
τέλει σε τέτοια **άμεση και αναγκαία συνάφεια** ώστε
να είναι αυτή στοιχείο της α.υ., δηλ., ένα ενιαίο όλο.

Συνεπώς για την απόφαση οφείτουμε (πέρα της μη ολοκλήρωσης)
Απόφαση + Αρνη έκταξέως.